

Panium - Numărul cinci

Jefuitorii poporului tău: Înălțarea și căderea Romei în profeție

Jeff Pippenger

2025-03-05

Cartea lui Daniel desfășoară o remarcabilă narațiune profetică, ținând principiul „repetă și lărgește”, care străbate viziunile sale, de la statuia metalică din capitolul 2 până la conflictele regale complexe din capitolul 11. În acest cadru, se conturează un argument convingător: Bătălia de la Actium din anul 31 î.Hr., culminând cu căderea Egiptului în anul 30 î.Hr., se înfățișează ca o împlinire decisivă a textului din Daniel 11:25, 26, marcând zorii supremației de 360 de ani a Romei păgâne.

Daniel 11 inaanza kwa kuinuka na kuanguka kwa milki zilizofuata baada ya kifo cha Aleksanda Mkuu mnamo mwaka wa 323 KK. Hata hivyo, kufikia aya ya 14, mabadiliko hutokea. Karibu mwaka wa 200 KK, Antiochus III (Magnus) alipokuwa akijiandaa kwa Vita vya Panium dhidi ya mfalme mtoto Ptolemy V, Roma iliingilia kati, si kama mtazamaji wa kawaida tu, bali kama “wanyang’anyi wa watu wako.” Ikiwa na wasiwasi juu ya kulinda upatikanaji wa ngano ya Misri katikati ya machafuko ya Kiyunani, Roma ilionyesha nguvu ya ushawishi wake wakati wa Vita vya Pili vya Makedonia (200–197 KK), na hivyo kuweka msingi kwa nafasi yake ya kinabii.

Supremația Romei asupra iudeilor

Trecând înainte până în anul 63 î.Hr., versetul 16 își găsește împlinirea atunci când Pompei ia cu asalt Ierusalimul, intră în Sfânta Sfintelor și afirmă stăpânirea romană asupra „țării celei slăvite”. De aici, versetele 17 până la 22 urmăresc o succesiune de personalități romane: campaniile orientale ale lui Pompei, cuceririle și asasinarea lui Iulius Cezar în anul 44 î.Hr., domnia lui Cezar Augustus, caracterizată prin strângerea de biruri (menționată în Luca 2:1), încheiată în anul 14 d.Hr., și pe Tiberiu, sub a cărui cârmuire a avut loc răstignirea lui Hristos în anul 31 d.Hr., când „domnul legământului” a fost frânt. Linia profetică de la Pompei în Ierusalim până la Titus în Ierusalim, în anul 70 d.Hr., înfățișează linia dominației Romei asupra poporului lui Dumnezeu.

Începând cu un general roman care a pângărit templul și până la încheierea când un general roman a distrus templul se află semnătura lui Alfa și Omega. Începând cu pângărirea și încheind cu distrugerea, linia istorică cuprinde, de asemenea, pângărirea și distrugerea Aceluia care a spus despre Sine: „Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.” Adevărul este alcătuit din prima, a treisprezecea și ultima literă a alfabetului ebraic, iar linia care începe cu Pompei și se încheie cu Titus include o distrugere a templului la mijloc, reprezentată prin crucea din mijloc dintre cele trei cruci, care au fost ridicate chiar la mijlocul săptămânii în care Hristos a venit să întărească legământul. Versetele șaisprezece până la douăzeci și doi reprezintă o linie profetică ce poartă semnătura adevărului. Există câteva linii profetice importante în cadrul istoriei reprezentate de aceste versete, dar tema principală a acestei linii este dominația Romei asupra iudeilor.

Ligi și tratate

Versetul 23 „reia și dezvoltă” prin revenirea la anii 161–158 î.Hr., când iudeii sub Iuda Macabeu au încheiat o alianță cu Roma (1 Macabei 8). Aceasta evidențiază strategia unică a Romei de construire a imperiului — cucerirea prin tratate și alianțe, o metodă distinctă de cea a înaintașilor săi. Versetul 24 încheie această fază, arătând că Roma avea să „urzească planurile sale împotriva fortărețelor, dar numai până la o vreme.”

Și, după legământul făcut cu el, va lucra cu înșelăciune; căci se va ridica și va deveni puternic cu un popor mic. Va intra în pace chiar și în cele mai roditoare ținuturi ale provinciei; și va face ceea ce părinții lui n-au făcut, nici părinții părinților lui; va împărți între ei prada, jaful și bogățiile; da, își va urzi planurile împotriva cetățuilor, însă numai pentru o vreme. Daniel 11:23, 24.

Kwa ajili ya Wakati Fulani

Cuvântul tradus „împotriva” poate fi înțeles ca fiind cuvântul „din”. Roma își prefigurează uneltirile „din”. Cuvântul „din” din verset indică cetatea Romei, inima politică și militară a imperiului, ca bază a strategiilor sale. „Timpul” este, în sens profetic, de 360 de ani, începând atunci când Egiptul cade în anul 30 î.Hr. după Actium și încheindu-se în anul 330, când Constantin părăsește Roma pentru Constantinopol.

Versetele 25 și 26 se concentrează asupra Actiumului însuși.

I on će podići svoju silu i svoju hrabrost protiv kralja juga s velikom vojskom; a kralj juga bit će podignut na boj s vojskom vrlo velikom i silnom; ali neće opstati, jer će kovati zamisli protiv njega. Da, oni koji jedu od dijela njegovog hrane uništit će ga, i njegova će se vojska razliti; i mnogi će pasti pobijeni. Daniel 11:25, 26.

ਅਜੋਕਤਾਵੀ ਪੂਰਵ 31 ਵੱਜੋਂ, ਔਕਟੇਵੀਅਨ ਨੇ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਦੇ ਮਸਿਰ—ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ—ਦੇ ਵਰਿੱਧ ਇੱਕ ਵਸਿਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਟੱਕਰ ਵੱਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਐਟਨੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਦੀ “ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ” ਡਰਾਮਾਗਾ ਗਈ, ਰਣਨੀਤਕਿ “ਯੁਕਤੀਆਂ” (ਅਗਰਾਓਪੀ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ) ਅਤੇ ਵਸਿਵਾਸਘਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਪਰਾਜਤਿ ਹੋਈ—ਐਟਨੀ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲ-ਬਦਲ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਵਚਿਕਾਰ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਦਾ ਪੱਛੇ ਹਟ ਜਾਣਾ। ਅਜੋਕਤਾਵੀ ਪੂਰਵ 30 ਤੱਕ, ਮਸਿਰ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਬਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਬਨਿਾ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਹ 360 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ, ਅਜੋਕਤਾਵੀ ਪੂਰਵ 30 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 330 ਤੱਕ, ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਗੜ੍ਹ ‘ਤੇ ਕੇਂਦਰਤਿ ਰੋਮ ਦੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਨਾਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕੌਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਸਥਾਨ-ਪਰਵਿਰਤਨ ਨੇ ਉਸ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ “ਢਾਹ ਦੱਤਾ,” ਜਵਿੰ ਦਾਨੀਏਲ 8:11 ਵੱਜੋਂ ਪਹਲਿਾਂ ਹੀ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Da, s-a înălțat chiar până la Căpetenia oștirii, și prin el jertfa necurmată a fost înlăturată, iar locul sanctuarului Său a fost doborât. Daniel 8:11.

Când Constantin a părăsit cetatea Romei pentru cetatea Constantinopolului, el a lăsat în cetatea Romei un vid de putere, deschis pentru ca biserica papală să ocupe scaunul de autoritate reprezentat de cetatea Romei. Acest act a împlinit versetul doi din Apocalipsa treisprezece.

Iar fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard, picioarele ei erau ca ale unui urs, iar gura ei ca gura unui leu; și balaurul i-a dat puterea sa, scaunul său de domnie și o mare autoritate. Apocalipsa 13:2.

នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ៨ មានពាក្យហាហ្ស៊ីពីរផ្សេងគ្នា ដល់ទាំងពីរគួរឃើញបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធច» ហើយពាក្យទាំងនេះមានបង្អែកសាច់រឿងអំពីទីបរិសុទ្ធចនៅក្នុងគម្ពីរ ដានីយ៍លែ។ គម្ពីរ ដានីយ៍លែ បង្ហាញអំពីសង្គ្រាមរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសាតាំង ដូចដល់គួរឃើញតាមរយៈតំណាងនៃលើផែនដីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសាតាំង។ ហាហ្ស៊ី ដល់ជាតំណាងនៃលើផែនដីរបស់សាតាំង មានយកល្មនៈក្នុងយូសាឡឹមនៃដើមសៀវភៅ ដានីយ៍លែ ហើយក្នុងយូសាឡឹមវិញមានយកល្មនៈហាហ្ស៊ីនៃខ្ពង់ខ្ពស់ ១១១។ រាជាណាចក្រដល់គួរឃើញតំណាងដោយក្នុងយូសាឡឹម និងក្នុងហាហ្ស៊ី គឺជា «ទីបរិសុទ្ធចកែមុលាំង»។ ក្នុងហាហ្ស៊ី និងក្នុងយូសាឡឹម សុទ្ធចគឺជាទីបរិសុទ្ធចកែមុលាំង ហើយទាំងពីរនេះក៏មានព្រះវិហាររបស់ខ្លួននៅក្នុងក្នុងផងដែរ។ ព្រះវិហារ Pantheon សុចិត្តនៅក្នុងក្នុងរ៉ូម ហើយព្រះវិហារនៅក្នុងយូសាឡឹម គឺជាគូផ្គុំទីបរិសុទ្ធចនៃទាំងនាយ។ ហាហ្ស៊ី និងក្នុងរ៉ូម គឺជាបុគ្គលដែលបន្តលំរបស់ក្នុងយូសាឡឹម។

În Daniel 8, cele două cuvinte ebraice sunt „miqdash” în versetul 11, unde cornul cel mic (Roma păgână) aruncă la pământ „locul sanctuarului său” (cetatea Romei), atunci când Constantin se mută în anul 330. Celălalt cuvânt este „qodesh” în versetele 13, 14, unde sanctuarul lui Dumnezeu așteaptă curățirea după 2300 de zile. Deși ambele cuvinte sunt traduse prin sanctuar, „miqdash” poate reprezenta fie fortăreața lui Dumnezeu, fie o fortăreață păgână, pe când „qodesh” este folosit în Biblie numai pentru a reprezenta sanctuarul lui Dumnezeu.

În Daniel 11:31, „sanctuarul tăriei” (cetatea Romei) este pângărit, deoarece barbarii și vandalii aduc războiul asupra cetății Romei. „Brațele” din verset au început cu Clovis în anul 496 și au continuat până când Roma papală a ajuns pe deplin la putere în anul 538, când ostrogoții au fost izgoniți din cetate.

Linia prorocza de la Actium se extinde dincolo de 330. „Corăbiile din Chitim” din versetul 30 îi identifică pe vandalii conduși de Genseric, care au jefuit Roma în 455, semnalând prăbușirea Romei de Apus. Roma papală se ridică apoi, domnind din 538 până în 1798; timp de 1260 de ani, până când generalul lui Napoleon, Berthier, a aplicat „rana de moarte” prin capturarea lui Pius al VI-lea. Cei 360 de ani ai Romei păgâne, de la 30 î.Hr. până la 330, reflectă cei 1260 de ani ai Romei papale, fiecare începând atunci când cade un al treilea obstacol (Egiptul, ostrogoții).

Nykungubami wa kisasa wa kaskazini anaibuka katika aya ya 40. Katika mwaka wa 1989, upapa, ukiwa umefanya muungano wa siri na Marekani ya Reagan (iliyofananishwa na magari ya vita, meli, na wapanda farasi), huiangusha USSR, “mfalme wa kusini” (ukana-Mungu/Ukomunisti). Aya ya 41 hutambulisha upapa akilishinda “nchi ya utukufu”—akiigeuza Marekani ya Kiprotestanti kuwa Marekani ya Kikatoliki—wakati aya ya 42 na ya 43 hutambulisha Umoja wa Mataifa unaowakilishwa na Misri ukijisalimisha kwa muungano wa aina tatu unaojumuisha Umoja

wa Mataifa (joka), Vatikani (mnyama) na Marekani (nabii wa uongo), ukiungoza ulimwengu kuelekea Har-Magedoni. Aya ya 45 hutabiri mwisho wa mamlaka hii, “wala hapana atakayemsaidia,” jeraha lake likiwa limeponywa katika aya ya arobaini na moja, lakini hatima yake ikiwa imetiwa muhuri kufikia aya ya arobaini na tano.

Actium, în anul 31 î.Hr., constituie punctul central al versetelor 25 și 26, inaugurând domnia de 360 de ani a Romei din sanctuarul-fortăreață al acesteia. Cu versetul paisprezece ca avertisment, relatarea despre Roma păgână, de la versetul șaisprezece până la tranziția către Roma papală din versetul treizeci și unu, reprezintă întreaga linie a Romei păgâne. Acea linie este împărțită în trei părți. Versetele șaisprezece până la douăzeci și doi alcătuiesc linia dominației Romei asupra Israelului antic. Versetele douăzeci și trei și douăzeci și patru identifică acea lucrare de edificare a imperiului pe care Roma a folosit-o atunci când cucerea prin alianțe și tratate, în conjuncție cu puterea militară. De la versetul douăzeci și patru până la ultima expresie din versetul treizeci și unu se întinde o linie în două părți, reprezentând o perioadă în care Roma s-a înălțat pe sine, urmată de o cădere.

“timpul hotărât” este încheierea celor 360 de ani, în anul 330. Versetele douăzeci și șapte până la ultima expresie a versetului treizeci și unu, care identifică momentul când puterea papală, reprezentată ca urâciunea pustiirii, a fost așezată pe tron în 538, constituie istoria Romei păgâne în contextul perioadei de trei sute șaiszeci de ani de stăpânire supremă, urmată apoi de două sute opt ani de cădere progresivă.

De aceea, „vremea” din versetul douăzeci și patru începe în anul 31 î.Hr., prin adăugarea împăratului de la miazăzi la domeniul împăratului de la miazănoapte, și se încheie în anul 330, prin împărțirea împăratului de la miazănoapte în răsărit și apus. Din anul 330 până în 538, Roma păgână se destramă în mod progresiv. Diferitele identificări profetice asociate cu diferitele etape ale pieirii Romei păgâne sunt reperele profetice care îi îngăduie studentului profetiei să recunoască Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. În împlinirea versetului paisprezece din Daniel unsprezece, Roma întemeiază vedenia, iar una dintre căile prin care face chiar acest lucru este prin căderea ei. Versetul spune: „și niște jefuitori ai poporului tău se vor înălța ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.”

Atunci când Roma este atacată de corăbiile din Chitim și, după aceea, atacă miazăziua, nu a fost nici ca cea dintâi, nici ca cea de pe urmă, căci de aici înainte este înfățișată căderea puterii romane. Primele patru trâmbițe din cele șapte trâmbițe ale Apocalipsei, aflate în capitolul opt, descriu în mod specific cele patru puteri majore care, în cele din urmă, au adus Roma Apuseană la sfârșit până în anul 476. Viziunea este întărită atunci când tâlharii poporului tău se înalță și cad. Viziunea profetică este ilustrată pe cadrul căderii Romei. Roma păgână apuseană a căzut din 330 până în 538. Roma papală a căzut în 1798. În istoria trâmbiței a cincea și a șasea, Roma Răsăriteană a căzut în mâinile turcilor otomani în 1453. Aceste trei căderi fac parte din viziunea care este întărită de tâlharii poporului tău.

Versetele spune: „și jefuitorii poporului tău se vor înălța ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.” Din anul 31 î.Hr. până în 330, Roma păgână „s-a înălțat” în supremația ei asupra lumii. Din 330

până în 538, Roma păgână a decăzut pentru a pregăti aşezarea omului fărădelegii în templul lui Dumnezeu, proclamându-se pe sine a fi Dumnezeu. Din 538 până în 1798, puterea papală „s-a înălţat”, iar în 1798 a căzut. Din anul 31 î.Hr. până în 330, Roma de Apus „s-a înălţat” prin aceea că era centrul imperiului roman, iar din 330 până în 476 a căzut. În 330, Constantin a înălţat Constantinopolul ca centru al Romei de Răsărit, iar în 1453 Roma de Răsărit a căzut. Perioadele diferitelor reprezentări ale Romei au fiecare o vreme în care Roma se înalţă, urmată de o perioadă care ilustrează căderea ei, căci „jefuitorii poporului tău se vor înalţa ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.”

Cuvântul ebraic tradus prin „tâlhari” este redat mai bine prin „spărgători”, căci se armonizează mai îndeaproape cu sensul primar al rădăcinii — a străpunge sau a tulbura — decât strict cu „tâlhari” (care implică furtul). Termenul îi desemnează pe aceia care sfărâmă hotare, legi sau legăminte, nu doar fură bunuri. Roma este spărgătorul în profeţia biblică, deşi în versetul paisprezece este tradus prin „tâlhari”. În Daniel capitolul doi, Roma este împărăţia de fier, iar apoi, în capitolul şapte, a patra fiară este tot Roma.

După aceasta m-am uitat în vedeniile de noapte şi iată că era o a patra fiară, înfricoşătoare, grozavă şi nespus de puternică; avea nişte dinţi mari de fier: mânca, sfărâma şi călca în picioare rămăşiţa; şi era deosebită de toate fiarele care fuseseră înaintea ei; şi avea zece coarne. Daniel 7:7.

A patra fiară — care este Roma — are dinţi „de fier”, căci este aceeaşi a patra împărăţie reprezentată ca fier în capitolul doi. În versetul şapte, a patra fiară, Roma, „sfărâmă”, iar când sfărâmă, „călca în picioare rămăşiţa”. Fiara Romei este împărăţia de fier, iar caracteristica de a sfărâma şi de a călca în picioare rămăşiţa reprezintă actul persecuţiei. Persecuţia adusă asupra Israelului din vechime a fost un „semn”.

Nga ana tjetër, të gjitha këto mallkime do të vijnë mbi ty, do të të ndjekin dhe do të të arrijnë, derisa të shkatërrosh; sepse nuk e dëgjove zërin e Zotit, Perëndisë tënd, për të ruajtur urdhërimet e tij dhe statutet e tij që ai të urdhëroi; dhe ato do të jenë mbi ty si shenjë dhe si mrekulli, dhe mbi farën tënde përjetë. Sepse nuk i shërbeve Zotit, Perëndisë tënd, me gëzim dhe me hare zemre, për shkak të bollëkut të të gjitha gjërave; prandaj do t'u shërbesh armiqve të tu, të cilët Zoti do t'i dërgojë kundër teje, në uri, në etje, në lakuriqësi dhe në mungesë të të gjitha gjërave; dhe ai do të vërë një zgjedhë prej hekuri mbi qafën tënde, derisa të të ketë shkatërruar. Zoti do të sjellë kundër teje një komb nga larg, nga skaji i dheut, të shpejtë si shqiponja që fluturon; një komb gjuhën e të cilit ti nuk do ta kuptosh; një komb me pamje të egër, që nuk do të ketë respekt për plakun, as do të tregojë hir ndaj të riut. Ligji i Përtërirë 28:45–50.

Blestemele asupra Israelului din vechime, aduse asupra lui prin răzvrătirea sa, sunt „un semn şi o minune, şi asupra seminte tale pentru totdeauna”. Blestemul trebuia să fie adus asupra lor prin „un neam cu înfăişare aprigă”. Fiara cu dinţi de fier, care „sfărâmă şi calcă în picioare rămăşiţa”, din capitolul şapte, este de asemenea a patra împărătie care se ridică din împărţirea împărătiei lui Alexandru şi, întocmai ca în cazul lui Moise în Deuteronomul, acea împărătie este un neam a cărui limbă Israelul din vechime nu avea să o înţeleagă. Împărăţia Romei din Daniel capitolul opt este un

neam cu înfățișare aprigă și un neam care vorbește o altă limbă.

Acum, faptul că a fost frânt, iar în locul lui s-au ridicat patru, înseamnă că patru împărății se vor ridica din neamul acela, dar nu cu puterea lui. Și, în partea de pe urmă a împărăției lor, când nelegiuții vor fi ajuns la culme, se va ridica un împărat cu înfățișare aprigă și priceput în vorbe întunecoase. Daniel 8:22, 23.

„Tâlharii (sfârâmătorii) poporului tău” întăresc vedenia; ei se înalță pe ei înșiși și cad. A patra împărăție de fier a fost Roma păgână, care a domnit în chip suprem atunci când se înalță pe sine, dar a cărei cădere finală a devenit o trăsătură profetică ce întărește vedenia. Ei sunt sfârâmători, căci calcă în picioare poporul lui Dumnezeu prin persecuție.

Vom continua acest studiu în articolul următor.